

DEN STORE FAMILIEN

TIL DENNE LEKSJONEN Tyngdepunkt: Gud er med sitt folk (1. Mos. 12 – 15,24)

Hellig historie

Kjernepresentasjon

Om materiellet

Plassering: hyllene med hellig historie

Elementer: ørkenboks eller -sekk, Guds-folk-figurer, eske med steiner, klosser, blått garn

Underlag: Ikke noe underlag

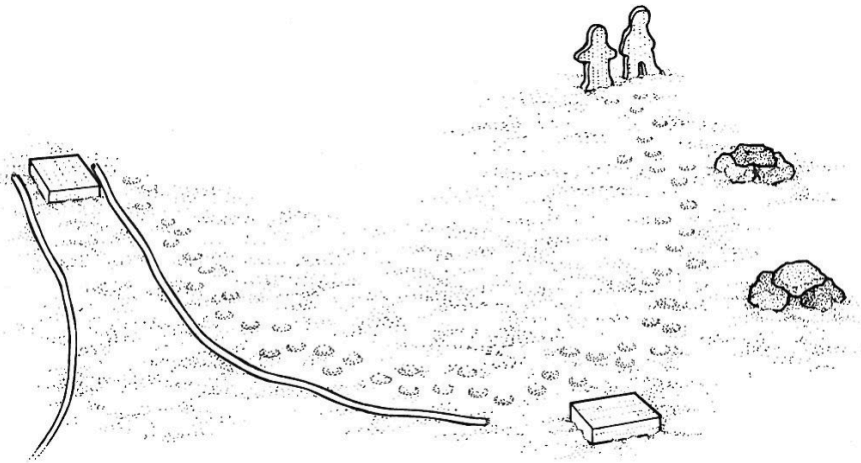
BAKGRUNN

Med den fortellingen fortsetter vi å lete etter Guds flyktige nærvær. Gud var til stede i skapelsen, dr han velsignet alt det skapte. Noa vandret med gud og ble ledet av Guds nærvær til å bygge den livreddende arken. Og deretter?

Folkene rundt Abraham og Sara trodde at det var mange guder innebygget i naturen. Det vil si at det måtte være guder "her" eller "der". Abraham og hans familie trodde at Gud var overalt, men var det virkelig sant? Hvis de kom til et ukjent sted eller opplevde noe helt nytt, ville Gud være der? Dette visste de ikke med sikkerhet, men de stolte på Guds løfter, og erfarte at de holdt.

	DETTE GJØR DU	DETTE SIER DU
1	Gå og hent ørkensekken til sirkelen..	Legg godt merke til hvor jeg går, slik at dere alltid vet hvor dere skal finne ørkensekken....
2	Gå tilbake og hent brettet med folkene, "elvene", steinene, og det som skal markere byene Ur og Haran. Sett deg og begynn når alle er klar.	....og denne fortellingen
3	Begynn å brette ut ørkensekken / marker omrisset med fingeren.	Dette er ørkensekken. Det er så mye stort og viktig som går for seg i ørkenen, så vi må kjenne til hvordan det er der.
4	Gjør ferdig kantene på sekken / ta av lokket på boksen.	
5	Mens du sier dette, glatter du ut og forandrer form på sanden for å vise det mystiske med ørkenen og det som finner sted der.	Ørkenen er et farlig sted. Den forandrer seg hele tiden, så det er vanskelig å vite hvor du er. Det er lite vann, og hvis du ikke finner nok vann, kan du dø av tørst. Det vokser nesten ingen ting der heller, så det er lite å spise. Om dagen er det varmt, og sola brenner huden din. Om natta er det kaldt. Når det blåser, stikker sanden deg. Folk må kle seg godt for å beskytte seg både mot sol og sand. Ørkenen er farlig. Folk går ikke dit hvis de ikke er nødt.
6	Plasser garnet og de to treklossene i sanden. Ur er på venstre side lengst fra deg, og Haran er nærmest deg. Fra barnas synsvinkel er Haran toppen av en halvmånebue som dannes av elva Eufrat.	Etter den store flommen spredte folk seg i alle retninger for å fylle jorda med liv igjen. Ofte samlet de seg ved elver. Der bodde de i små landsbyer som ble til store byer med tiden. En av de eldste og fineste byene het Ur.
7	Berør klossen for Ur lengst fra deg i ørkenen.	I Ur trodde folk at det var mange guder. Det var måneguden, og solguden og guder for vann og land. Det var en gud for hvert tre, hver stein og hver blomst. Verden var full av guder. Men det var en familie som lurte på om Gud selv var helt og fullt til stede alle steder. De var ikke sikre, men det var slik de tenkte.
8	Sett Abram og Sarai i sanden ved Ur.	Abram og Sarai hørte til den familien.
9	Ta deg tid når du flytter figurene. Legg merke til hvordan de etterlater fotavtrykk i sanden. Dette viser reisen de gjorde.	Da tiden kom for dem til å flytte til et nytt sted, kunne de ikke vite sikkert om Gud ville være der. Så de undret seg på hvordan det ville bli på det nye stedet.

10	Flytt figurene langs elva mot byen Haran.	De dro mot Haran med sauene og eslene sine. Det var også gamle folk og barn i følget. Om nettene sov de i teltene sine, og om dagen gikk de langs den store elva Eufrat. Den viste vei og sørget for vann til både dyr og mennesker.
11		Det tok lang tid. Endelig møtte de folk som kom ut fra Haran. Da skjønte de at reisen måtte nærme seg slutten. Og så var de der.
12	Flytt Abram litt vekk fra Haran, nærmere barna når du forteller om hvordan Gud talte til Abram. Legg en hånd på hver side av Abram for å vise at både Gud og Abram kom nær hverandre.	Noen ganger gikk Abram ut mot kanten av ørkenen og speidet ut over sanden og opp mot himmelen. Da kom Gud så nær Abram, og Abram kom så nær Gud at han forsto hva Gud ville at han skulle gjøre. Gud ville at Abram og Sarai skulle flytte til enda et nytt sted.
13	Flytt nå Abram og Sarai mot høyre, i retning Kanaan. Når veien snur sørover, skal du stanse på to steder og bygge alter. Deretter skal du fortsette helt til enden av ørkenen (lengst vekk fra deg), til Hebron, som ble det endelige hjemmet til Abram og Sarai.	Abram og Sarai gjorde som Gud hadde sagt. De dro inn i ørkenen vest for Haran og gikk i retning Kanaan. De hadde med seg alle sauene og teltene og mange hjelpere. Sønnen til Abrams bror var også med. Han het Lot. Denne gangen var det ingen elv som kunne vise dem veien og gi dem vann å drikke.
14	La høyre håndflate nærme seg Abram for å vise Guds nærhet. Bruk noen små steiner til å bygge et alter.	Etter en lang stund kom de til et sted som het Sikem. Abram gikk opp på en bakke og ba til Gud, og Gud var der. Da bygde Abram et alter der for Herren, som hadde vist seg for ham. Så dro de videre.
15	La høyre håndflate nærme seg Abram for å vise Guds nærhet. Bygg et alter av noen små steiner her også.	Det neste stedet de kom til, het Betel. Like ved Betel ba Abram til Gud igjen, og Gud var der også. Abram markerte også dette stedet ved å bygge et alter. Gud var ikke bare "her" eller "der". Gud var helt og fullt til stede over alt.
16	Sett fra deg Abram og Sarai her, på høyre side og lengst vekk fra deg.	Så fortsatte de til Hebron, og der fikk de hjemmet sitt, ved Mamres eikelund.

ABRAM AND SARAI IN HEBRON (STORYTELLER'S PERSPECTIVE)

17	<p>Flytt Abram et lite stykke ut fra Hebron.</p> <p>Legg en hånd på hver side av Abram for å vise at både Gud og Abram kom nær hverandre.</p>	<p>En kveld tok Gud Abram med ut, og ba ham se opp mot himmelen og telle stjernene. Gud kom så nær Abram, og Abram kom så nær Gud, at han skjønnte hva Gud sa: "Du skal bli far til en stor familie, og Sarai skal være moren. Det skal bli like mange medlemmer i den familien som det er stjerner på himmelen og sandkorn på stranden." Abram lo. Både han og Sarai var svært gamle, og det Gud lovet, virket helt umulig. Gud sa at han ville gi dem nye navn: Abram skulle fra nå av hete Abraham, og Sarai skulle hete Sara.</p>
18	<p>Du trenger ikke å vise disse fremmede med noen figurer. La dem være i fantasien.</p>	<p>En dag kom det tre fremmede ut av ørkenen. Abraham satt ved teltet sitt. Han inviterte dem inn, og Sara laget en deig av tre mål mel. Det er veldig mye. Hun ga dem brød og kjøtt å spise og melk og vann å drikke, slik skikken var. Mennene sa til Abraham at han og Sara skulle få en sønn, og Abraham lo. Sara sto ved siden av teltet og hørte hva de sa. Hun lo også. De var rett og slett for gamle</p> <p>De tre fremmede gikk videre. Vet du hva som hendte? Abraham og Sara fikk en sønn. Da måtte de le igjen, og så ga de barnet navnet Isak. Det betød "latter" på deres språk.</p>

19	Løft Sara opp og hold henne respektfullt i din åpne hånd. Legg andre hånden over Sara og begrav henne i sanden. Hold hånden velsignende over gravstedet.	Da gutten hadde vokst til, døde gamle Sara. Hun ble begravet i en grotte nær Mamres eikelund. Abraham savnet Sara, men det var en viktig ting han måtte få gjort.
20	"Gå" med fingrene i lufta, like over sanden, tilbake mot Haran, den veien som Abram opprinnelig kom.	Han sendte den mest pålitelige tjeneren sin tilbake til landet han kom fra, for å finne en kone til Isak.
21	Sett figuren av Rebekka i sanden, litt itil høyre for Haran. Stedet er Nakors by i Mesopotamia (1. Mos. 24,10).	Abrahams tjener stanset ved en brønn om kvelden. Der ga Rebekka ham vann å drikke, og hun hjalp ham å gi dyrene hans vann. Hun var både modig og vennlig. Rebekka inviterte ham hjem, og han fortalte familien hennes om Abraham og Sara og om den Store Familien. Rebekka fikk lyst til å bli en del av den Store Familien, så hun ble med tilbake gjennom ørkenen, forbi Sikem og Betel mot Hebron.
22	Før Rebekka tilbake til der hvor Abraham og Isak venter. Flytt Isak i møte med henne og de to tilbake til Abraham. Ingen hast! Dette er et mektig øyeblikk.	Isak så dem komme, og gikk ut for å møte dem. Så giftet Isak og Rebekka seg.
23	"Begrav" Abraham nær Sara ved å holde ham i din åpne hånd og snu den for å gjemme ham mens du rører stedet hvor han blir begravd.	Abraham var nå svært gammel og mett av dager. Han døde og ble begravet hos Sara i hulen ved trærne. Så fikk Isak og Rebekka barn, og barna deres fikk barn. Slik fortsatte det i tusen år og tusen år igjen, helt til bestemødrene og bestefedrene dine (deres) fikk barn. Og så fikk din mor og far (deres mødre og fedre) barn.
24	Løft opp en håndfull sand og la den langsomt risle ut.	Nå er du (dere) blitt en del av den store slekten som har blitt like mange som stjernene på himmelen og sandkornene på stranden (i ørkenen).
25	Sitt et øyeblikk og reflekter over historien, og begynn så med undringsspørsmålene.	Nå er jeg spent på hvilken del av denne fortellingen du liker best. Jeg lurer på hvilken del som er viktigst. Jeg undrer meg på hvor du er i fortellingen, eller hvilken del av denne fortellingen som handler om deg. Jeg lurer på om det er noe av fortellingen vi kan ta vekk, og likevel ha alt vi trenger.

26	Når undringen er avsluttet, pakker du alt materiellet vekk, og inviterer barna til å finne fram arbeidet sitt.	Nå er jeg spent på hva for et arbeid dere har lyst til å finne fram i dag.
----	--	--